

wõlgu, kalli ent wirga tohtertamise man mite enam
fui 2 rubla. Koguduse tõbitsid peap arst oma
hoole alla wõtma, seetõttu om tema Jumalast
säetu; kui ennege üteldi temast nõuwa palleldas,
sõ om tema ka ennege ni kawwa oma abiga ligi,
kui teda tahetas pruuki; ent kui kogudus sedawiisi
teda palgab, et ta ülewärli man saiap nink liigin
asjun koguduse nõuwuandja om, sõ om kogudusel
temast hoopis suuremb abi.

Kui kogudusel arst om, te koguduse keskel elap,
sõ om abi rutu käen, kui äkitselt häda pääletulep.
Wälimene wiga, ni kui käe ehk jalalu om murd-
nu ehk liikmest niisatanu, ehk keake om henda wai-
wa wäitse ehk lirmega haawanu, ja kangeste werd
joosep, ehk kui keake jooskjust waiwatas, tarwitap
mõnifõrd wiibimata abi, sest et muidu sütimist ei
ole loota. Mitu sanni, kea jalga lonkawa ehk kelle
käewarre kange omma, omma seeläbi sandis jäänu,
et mite sedamaid arsti es ole ligi, kui õnnetus sündi.
Latsewoodil om efsäralisult arsti abi rutu waja.
Se asja pärast om iladaigu jutu willand olnu nink
tunnus waja kül olewat, et maal wäljaopatu ämma
saas peetus; ent sest et se wäaga kallis tulep mas,
ma nink ämmast omete abi ei ole, kui mahasaamine
liig ränk om, sõ peawa meie kabese latsewaiwan
seega lepima, et saksa arst neide woote ete astup.
Kui latsewoodi häda suur om, sõ om suurt tarkust
waja, peap latselõstjal peenilgne nink pehme nink
häste harjutetu käsi olema, peap ta i'mahetitmata nink
tasatse loomuga olema, nink seda liik ei ole kabestist
loota, kea ei ole mitu ajastaiga tohtri opuse al olnu
nink harwaste ennege api kutsutas.

Pikaliste tõpe man ei näu ni hädaste waja ole-
wat, et tohter rutu käsil om. Mõni pikaline tõbine
sai ka terwes, kui poig ehk perenaine ehk ka mõni
tutaw mõisa läts pereemanda käest rohtu otäma, ehk

kui sest abi es sa liina sõit nink aptekist rohtu ostse, ent
se man läts palju aiga nink raba üles nink tõbitsel
es ole kunage õiget rõemfat lootust pea terwes saada.
Ent kui kogudusel oma arst om, te sagede tulep tõ-
bist kaema, sõ lät liik asi oma säeduse pärra edesi,
pruugitas rohtu niida kuis waja om nink ei lasta
tõbi liig pikalises jääda. Mes kahju sest tulep, kui
arst mite est haiget ei näe, seda pidi nüüd ildaigu
weel Peipsi rannan ütõ naine tundma nink oma elu-
ga tõtestegema. Ütel päiwal oli tema kalapüüdmise
man abis nink nakas õdangul kodu tullen rüüsta-
ma, tundse zuskajat rinnun nink es jõwwa jalgu
pääle saista. Tema omatse mõliwa et ta tõõst om
wäsinu, saadiwa teda sanna nink loodiwa et sest
rutu abi saap. Ent kui sest ka abi es sa, sõ minti
mõisa rinnarohtu otäma; ent ei midake, haige es
sa parembas. Mees läts 50 wersta maad liina,
nink ostse aptekist rinnapulwert. Seda pulwert nee-
las tõbine mitu aiga, ent jõud läts iks kassinambas;
naine rüüstas selget mäda wälja, läts iks tõhetumbas
nink jala naksiwa paistetama. Nema paniwa teda
ratile nink weijewa liina tohtre man. Tohter kaije
tema rindu ära nink es anna hääd lootust. Oles
temal, kui ta kalaloomusest kodu tuli, sedamaid
saanu lupu lastus nink pääle to tohtre hoole al
sündsat rohtu antus, tema oles rutu terwes saanu;
ent nüüd oli tiisikus walmis nink naine pidi tema
kätte loolma. Sagede nätas talurahwa man laia
paise jalgu küllel päälpool ehk alpool põlwe, mes
ennege seeläbi omma sündinu, et rahwas esihenda
tohtertap nink saksa tohtrist nõuwa ei küsi. Edimält
ei ole muud midake näta kui ütõ werew plek naha
pääle, mes roosis nimitetas. Sinna pantas tük sub-
rupapert pääle nink arwatas, et nüüd midake enam
ei ole peljata. Ent kotus nakap iks enam paiste-
tama nink wõtap mulgu sisse, kost mäda wäljajoosep,